

fordi det, saavidt mig bekjendt, er indrømmet fra alle Sider, at de nu bestaaende Bestemmelser, navnlig i Frdn. af 16de Novbr. 1836 om Bøders Afsoning, ere aldeles uforholdsmæssige og urimeligt haarde og strenge. Naar der altsaa om kortere eller længere Tid skulde udkomme nye Bestemmelser om Bødernes Afsoning, hvorefter t. Ex. 100 Rd.s Mulkst ikke vilde blive at affone med en længere Fængselsstraf end een Maaned, saa er det dog klart som Dagen, skulde jeg mene, at det ærede Medlem ved sit Indbringforslag, som han har en væsentlig Andeel i, netop vilde have bevirket, at Straffen for det her omhandlede Forhold var bleven sat til det Tredobbelte af, hvad den ellers vilde blive. — Jeg kommer nu tilbage til Tidsspørgsmaalet. Det ærede Medlem seer ikke altid Fremtiden med meget lyse Blik, og jeg troer ogsaa, at han i denne Henseende har seet Fremtiden med mørkere Blik, end der er Anledning til. Saavidt jeg mindes, er der af den høitæredede Justitsminister i forrige Session givet et Slags Løfte om, at dersom han fik med disse Ting at bestille, vilde der i næste Rigsdagssession kunne forventes forelagt Udkast til en ny Straffelov. Jeg antager, at den høitæredede Justitsminister bedst maa være istand til at bedømme, hvorvidt han har Udfigt til at holde det Løfte, han saaledes har givet; forsaavidt jeg kjender Noget til disse Forhold, saa troer jeg, at han ikke har Grund til at nære Frygt i saa Henseende. Men naar det blev sagt, at denne nye Straffelov saa ofte og gjentagne Gange skulde være bleven bebudet, saa troer jeg rigtignok ikke, at den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) huster saa ganske rigtigt; den ærede Rigsdagsmand sigtede formodentlig til Ytringer af mig under en tidligere Session; men saadanne Ytringer ere kun fremsførte af mig i een Session, nemlig den sidst afholdte Session, og Udtalelsen fra min Side gik ud paa, at jeg nærede det Haab, at Sagen snart vilde kunne blive fremmet, men jeg erindrer tydeligt, at jeg spøiede til, at der ikke kunde være Tale om Sagens Fremme i den Session, som vi nu ere isærd med at slutte, men at der kun kunde være Tale derom i den næste Session. Der foreligger Intet, som kan berettige

til at udtale den Mening, at disse Udtalelser af mig skulde være lefsindige, eller at det Løfte, som den høitæredede Justitsminister dengang paa en Maade knyttede til mine Udtalelser, skulde være løst henkastet. Men jeg skal herved endnu tillade mig en Bemærkning. Det staaer maastee ikke altid klart for ærede Medlemmer, hvad det egentlig er, der vil blive Gjensstand for denne nye Straffelov, som saa ofte bringes paa Bane, gjerne ledsaget af meer eller mindre opbyggelige Bemærkninger; jeg skal da gribe Leiligheden til at gjøre opmærksom paa, at det, hvorom der er Tale, er en Lov, som skulde omfatte de egentlige Straffelovovertrædelser, de egentlige saakaldte kriminelle Sager, hvorimod det ikke er Meningen, at denne Lov skal omfatte blotte Politiforfeelser eller deslige Overtrædelser. Deraf vilde nu vistnok følge, at en saadan Straffelov ikke kunde komme til at faae Anvendelse paa den Slags Overtrædelser, som her er Tale om, da det kun er Politiovertrædelser, her er Tale om, og Bestemmelserne i den nye Straffelov om Bøders Afsoning vilde forsaavidt heller ikke ligefrem kunne komme til at omfatte dette Forhold; men deraf følger, at der vil være Opfordring til, i alt Fald ikke senere end den nye Straffelov, at fremkomme med et Forslag til Lov, som skulde ordne Spørgsmaalet om Bøders Afsoning, forsaavidt Bødernes ere idømte udenfor egentlige kriminelle Sager. Det er fremdeles aabenbart, at det ingenlunde vil være noget sær vanskeligt Arbejde at faae en saadan mindre Lov bragt istand, naar man er kommen paa det Nene med Principerne for Bestemmelserne om Bøders Afsoning i det Hele; og om man end vel kan tænke sig, at den større almindelige Straffelov ikke vilde blive bragt til Ende i en enkelt Session, vilde det dog neppe være forbundet med nogen stor Vanskelighed at faae den mindre Lov om Bøders Afsoning udenfor egentlige kriminelle Sager bragt tilende, og jeg gjentager, at det forekommer mig, at der i ethvert Tilfælde kan være god Opfordring til at fremme et saadant mindre Lovarbejde, forsaavidt det skulde vise sig, at det større Lovarbejde ikke skulde kunne blive bragt tilende.

Den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) udtalte,